

VERDELING VAN HET PENSIOEN BIJ ECHTSCHIEDING

MEVR. MR. J.F.M. VAN ROOIJ en MEVR. DRS. I.E. LEENE-HOEDEMAEKER*

1 Inleiding

Bij echtscheiding wordt het vermogen van de gezamenlijke echtgenoten verdeeld. Deze verdeling is op basis van het huwelijksgoederenregime. Voor het pensioen gelden echter afwijkende regels. Pensioenrechten maken geen deel uit van de huwelijksgemeenschap, maar vallen onder de werking van de Wet Verevening pensioenrechten bij scheiding (hierna: Wet VPS).¹ Uitgangspunt van de Wet VPS is dat de opgebouwde pensioenrechten binnen het huwelijk aan beide echtgenoten toekomen, ook als één van de echtgenoten zelf geen pensioenrechten heeft opgebouwd.²

In de Wet VPS is vastgelegd dat partners deze rechten hebben op basis van een zogenoemde standaardverevening. Partners kunnen ook een alternatieve verevening of conversie overeenkomen. De Wet VPS bevat regulerend recht. Partijen zijn niet verplicht om het pensioen in overeenstemming met de regels van de Wet VPS te verdelen, maar kunnen ook een andere verdeling overeenkomen.

In 2005 heeft de Universiteit van Tilburg samen met Akkermans en Partners Pensioen Juristen in opdracht van Interpolis onderzoek gedaan naar de werking van de Wet VPS.³ Hierbij is ook onderzocht in hoeverre dit leidt tot fiscale knelpunten. Beide auteurs waren betrokken bij dit onderzoek en willen in dit artikel nader ingaan op een aantal geconstateerde fiscale knelpunten.

2 Verdeling van het pensioen volgens de Wet VPS

2.1 Standaardverevening volgens de Wet VPS

In art. 2, eerste lid, Wet VPS, is het wettelijke recht op pensioenverevening opgenomen. Dit artikel bepaalt dat indien een echtgenoot⁴ gedurende het huwelijk tot het moment van scheiding pensioenaanspraken heeft opgebouwd, de andere echtgenoot recht heeft op pensioen-

verevening, tenzij de echtgenoten dit bij huwelijkse voorwaarden of geschrift (meestal het convenant) hebben uitgesloten. Door toepassing van de standaardverevening krijgen beide partners een eigen aanspraak.

Het ouderdomspensioen dat is opgebouwd gedurende de huwelijkse periode wordt bij de standaardverevening in de verhouding 50/50 verdeeld. Het is een voorwaardelijk recht. Alleen bij in leven zijn van de pensioengerechtigde echtgenoot (hierna: pensioengerechtigde) op pensioenin-gangsdatum, kan de vereveningsgerechtigde echtgenoot (hierna: vereveningsgerechtigde) aanspraak maken op de helft van het tijdens de huwelijkse periode opgebouwde ouderdomspensioen.

Een deel van de pensioenaanspraak wordt overgedragen aan de vereveningsgerechtigde. Deze overdracht van pensioenrechten is niet aan loonbelasting onderworpen indien de pensioenrechten in het kader van scheiding van tafel en bed, echtscheiding, of beëindiging van samenle-

* Mevr. mr. J.F.M. van Rooij is werkzaam bij het Adviesbureau Fiscale en Juridische Zaken van Fortis ASR. Mevr. drs. I.E. Leene-Hoedemaeker is verbonden aan GetSmart pensioenadvies en financiële planning te Tilburg.

¹ De Wet VPS geldt voor echtscheidingen die op of na 1 mei 1995 hebben plaatsgevonden.

² Kamerstukken II 1990/91, 21 893, nr. 3.

³ Rapport 10 jaar Wet verevening pensioen bij scheiding, te vinden op www.UVTICCP.

⁴ Wanneer in de tekst echtgenoot, wordt gebruikt, worden daar ook de geregistreerde partners mee bedoeld. Samenwonende partners, die conform art. 1, tweede lid, Wet IB 2001 wel als partner worden aangemerkt, kunnen door pensioenuitvoerders als gerechtigde voor het nabestaandenpensioen worden opgenomen. Pensioenuitvoerders zijn niet wettelijk verplicht om mee te werken aan verevening van het ouderdomspensioen. Fiscaal kan een verevening ook bij samenwoners neutraal plaatsvinden. Art. 19b, derde lid, Wet LB 1964 geldt ook bij beëindiging van de samenleving.

ving worden vervreemd aan de (gewezen) echtgenoot/partner.⁵ De uitkeringen op pensioeningangsdatum van de pensioengerechtigde, worden zowel bij de pensioengerechtigde als de vereveningsgerechtigde zelfstandig belast met loonbelasting.

Als de scheiding niet binnen twee jaar is gemeld of als het pensioen bij een buitenlandse pensioenuitvoerder is ondergebracht, keert de pensioenuitvoerder het gehele pensioen (onder inhouding van loonbelasting) uit aan de pensioendeelnemer. De pensioengerechtigde is dan verplicht om het te verevenen deel bruto door te geven aan de vereveningsgerechtigde. De doorbetaling van het vereveningsdeel is voor de pensioengerechtigde aftrekbaar als persoonlijke verplichting en bij vereveningsgerechtigde belast als periodieke uitkering. In de praktijk geeft de doorbetaling van het (bruto)pensioen soms liquiditeitsproblemen. Bovendien kan de partner onwillig zijn om te betalen of door loonbeslag of faillissement niet in de mogelijkheid verkeren om het pensioen door te betalen. Het belang van tijdige melding bij de pensioenuitvoerder dient daarom nadrukkelijk onder de aandacht van scheidende partijen gebracht te worden. Nog beter zou zijn als pensioenfondsen ook na de tweejaarstermijn, beide partners een rechtstreekse aanspraak verstrekken.

2.2 Alternatieve verevening volgens de Wet VPS

Conform art. 4, eerste lid, Wet VPS mag bij huwelijkse voorwaarden of geschrift worden afgeweken van de standaard verevening. Een alternatieve verdeling kent een andere verdeling dan de 50/50-verhouding. Zolang er geen sprake is van verrekening van pensioenaanspraken, kan iedere verevening op grond van art. 19b, derde lid, Wet LB 1964 fiscaal neutraal plaatsvinden.

De verdeling mag ook een 100/0-verhouding kennen. In feite stelt men dan de Wet VPS buiten werking. In de praktijk blijkt dat partners pensioen wel zien als onderdeel van hun totale huwelijkse vermogen. Voor uitsluiting van de Wet VPS zoeken zij een compensatie in vermogensbestanddelen. De contante waarde van de pensioenaanspraken, zouden zij net als de contante waarde van lijfrenten onder aftrek van een belastinglatentie willen verrekenen. Fiscaal gezien leidt dit tot een genietingsmoment, waarover hierna meer.

2.3 Conversie volgens de Wet VPS

Op basis van art. 5 Wet VPS krijgen in geval van conversie beide ex-partners een eigen zelfstandige aanspraak op ouderdomspensioen. De rechten op het bijzondere nabestaandenpensioen (voor zover deze er zijn) en de voorwaardelijke rechten op het ouderdomspensioen, worden omgezet in een eigen recht op ouderdomspensioen voor de vereveningsgerechtigde.

De contante waarde van zowel het ouderdomspensioen als het nabestaandenpensioen van de vereveningsgerechtigde wordt berekend. De voorwaardelijke aanspraak op

de helft van het tijdens de huwelijkse periode opgebouwde ouderdomspensioen en de gehele waarde van het bijzonder nabestaandenpensioen, worden in een eigen aanspraak (die is onvoorwaardelijk, dus onafhankelijk van het in leven zijn van de pensioengerechtigde op of voor pensioeningangsdatum) van de vereveningsgerechtigde omgezet.

De ingangsdatum van het ouderdomspensioen voor de vereveningsgerechtigde is meestal de datum waarop conform het pensioenreglement het ouderdomspensioen zou ingaan. In het geval dat er een leeftijdsverschil is tussen de partners kan dit positief of juist als negatief ervaren worden.

2.4 Verevening versus conversie

Het belangrijkste voordeel van verevening ten opzichte van conversie is voor de pensioengerechtigde dat deze bij vooroverlijden van de vereveningsgerechtigde (voor of na pensioeningangsdatum) het verevende deel van het ouderdomspensioen weer terug ziet vloeien naar zijn/haar eigen pensioenaanspraken. Ingeval de vereveningsgerechtigde langer leeft dan de pensioengerechtigde is dit geen voordeel, aangezien dan het bedrag nimmer terugvloeit naar het ouderdomspensioen van de pensioengerechtigde.

Bij verevening krijgt de vereveningsgerechtigde bij in leven zijn van de pensioengerechtigde een ouderdomspensioen uitgekeerd en bij overlijden voor of na de pensioeningangsdatum een bijzonder nabestaandenpensioen. Het tot het moment van echtscheiding opgebouwde nabestaandenpensioen wordt omgezet in een bijzonder nabestaandenpensioen. De hoogte is gefixeerd op het moment van echtscheiding. Veelal is het bijzonder nabestaandenpensioen bij vooroverlijden van de pensioengerechtigde hoger dan het voorwaardelijke ouderdomspensioen. Indien echter het nabestaandenpensioen op risicobasis is gefinancierd, bestaat er bij echtscheiding geen aanspraak op het (bijzonder) nabestaandenpensioen.

Het voordeel van conversie voor de pensioengerechtigde is dat hij/zij een hoger ouderdomspensioen overhoudt, dan wanneer hij/zij voor verevening had gekozen. Het verevende deel van het ouderdomspensioen dat bij vooroverlijden van de vereveningsgerechtigde (voor of na pensioeningangsdatum) weer terug zou vloeien, raakt hij/zij kwijt, maar wordt voor een stukje gecompenseerd met een hoger ouderdomspensioen dan bij verevening.

Voor de vereveningsgerechtigde geldt dat bij conversie (onafhankelijk van het in leven zijn of overlijden van de pensioengerechtigde) een hoger ouderdomspensioen wordt uitgekeerd dan bij verevening. Hier staat echter tegenover dat het nabestaandenpensioen dat hij/zij krijgt bij vooroverlijden van de pensioengerechtigde vervalt.

⁵ Art. 19b, derde lid, Wet LB 1964.

3 Fiscale aspecten ten aanzien van de verrekening van de pensioenrechten

3.1 Wettelijk fiscaal systeem verrekening

De Wet VPS bevat regelend recht. Partijen kunnen afstand doen van (een deel van het) pensioen en dit kan gepaard gaan met een compensatie aan de andere partner. In de wetsgeschiedenis is aangegeven dat 'de vermogenswaarde die wordt opgeofferd ter verwerving van het gedeelte van het pensioenrecht dat uitgaat boven de helft van het te verevenen ouderdomspensioen, aftrekbaar is als persoonlijke verplichting in de zin van artikel 45, lid 1, onderdeel i, Wet IB 1964. Bij de andere echtgenoot wordt hetzelfde bedrag in de heffing betrokken op grond van artikel 31, zevende lid, Wet IB 1964'.⁶ Vertaald naar de huidige wettekst betekent dit dat de aftrek geschiedt op grond van art. 6.3, eerste lid, onderdeel d, Wet IB 2001. De heffing kan plaatsvinden op grond van art. 3.102, derde lid, onderdeel a, Wet IB 2001.

Hieruit blijkt dat voor zover van de standaardverevening wordt afgeweken, en hiervoor iets wordt opgeofferd, er fiscaal sprake is van een verrekening. De verrekening van pensioenrechten is belast. Het feit dat dit de pensioenuitkeringen in de toekomst bij de andere (ex-)partner wordt belast, is daarbij niet relevant. De fiscale gevolgen zijn afhankelijk van hetgeen waarmee wordt verrekend. Hierna wordt achtereenvolgens behandeld: de verrekening met een vermogensbestanddeel, de verrekening met een lijfrente, de verrekening met pensioenrechten en de verrekening met alimentatie.

3.2 Verrekening met een vermogensbestanddeel

Een verrekening vindt plaats in de belaste sfeer. De bedragen die worden voldaan in het kader van de verplichting tot pensioenverrekening bij echtscheiding of scheiding van tafel en bed worden aangemerkt als een onderhoudsverplichting die op grond van art. 6.3, eerste lid, onderdeel d, Wet IB 2001 aftrekbaar is. Dit artikel spreekt over 'bedragen die in het kader van echtscheiding (...) worden voldaan ter zake van de verplichting tot verrekening van pensioenrechten'. Met 'bedrag' wordt een bedrag in geld maar ook een vermogensbestanddeel bedoeld. Het 'bedrag' dat de andere partner ontvangt, wordt belast op grond van art. 3.102, derde lid, onderdeel a, Wet IB 2001.

Voorbeeld

Man en vrouw hebben als gezamenlijk vermogen een eigen woning met een waarde van € 200 000 (geen hypotheek). De man heeft een pensioen opgebouwd waarvan de waarde op het moment van echtscheiding op € 200 000 wordt gesteld. Dit pensioen is volledig tijdens het huwelijk opgebouwd.

Partijen komen overeen dat de vrouw afziet van haar

recht op pensioenverevening. Hoewel de Wet VPS hen daartoe niet verplicht, komen zij overeen dat de vrouw hiervoor wordt gecompenseerd door middel van een overbedeling van het gemeenschappelijk vermogen. De vrouw ontvangt de woning. Fiscaal betekent dit dat de man een afkoopsom betaalt ter grootte van de helft van zijn pensioen € 100 000. Deze afkoopsom is voor hem aftrekbaar als persoonsgebonden aftrek. De vrouw wordt voor € 100 000 in de belastingheffing betrokken. De pensioenuitkeringen worden te zijner tijd bij de man belast.

De verrekening met een vermogensbestanddeel heeft gevolgen voor de liquiditeit. Partijen dienen bij het opstellen van het convenant rekening te houden met de belasting die de ene partner verschuldigd is en de andere partner terugkrijgt. Door tariefsverschillen zijn deze bedragen niet aan elkaar gelijk. Meestal heeft degene die de betaling ten laste van het inkomen kan brengen, een afrek tegen een hoger belastingpercentage dan degene die het bedrag ontvangt. In deze situatie kan dit echter ook nadelig zijn, omdat het betaalde bedrag een onderdeel is van de persoonsgebonden aftrek. Voor de persoonsgebonden aftrek geldt dat de verplichting aftrekbaar is van respectievelijk het inkomen in box 1, box 3 en box 2 (een eventueel restant kan naar de toekomst worden verschoven). De onderhoudsverplichtingen komen dus niet per definitie ten laste van het progressief belaste inkomen van box 1. De uitkeringen worden altijd belast tegen het progressieve tarief, terwijl de mogelijkheid bestaat dat de aftrek verloopt tegen een afwijkend tarief. Er is geen evenwicht in de heffing.⁷

3.3 Verrekening met een lijfrente

Partners kunnen in ruil voor het voorwaardelijk recht op pensioen, bij een verzekeringsmaatschappij een koopsom voor een lijfrente storten. Deze koopsom is bij de vereveningsplichtige partner aftrekbaar als onderhoudsverplichting (art. 6.3 Wet IB 2001, jo. art. 6.6 Wet IB 2001).

In art. 3.102, derde lid, Wet IB 2001 is bepaald dat de waarde van hetgeen ter verrekening wordt ontvangen, belast is. Op basis van het vierde lid is er echter geen sprake van belastbaarheid indien hetgeen ter verrekening wordt ontvangen, bestaat uit een gefacilieerde lijfrente of andere inkomensvoorziening. Dit betekent dat de verrekening van pensioen met een gefacilieerde lijfrente niet wordt belast, maar fiscaal neutraal kan plaatsvinden.⁸ De

⁶ Kamerstukken II 1990/91, 21 893, nr. 3, blz. 18.

⁷ Evenzo Bollen-Vandenboorn (2004) par. 4.4.12 en conclusie. Zij beveelt aan om dit aan te passen.

⁸ Van Vijfeijken e.a. (2003), par. 10.4.4.5, de fiscale behandeling van de verrekening middels een nieuwe lijfrente blinkt niet uit in duidelijkheid. Het is de bedoeling van de wetgever geweest dat de premie op het moment van betaling aftrekbaar is en de uitkering op het moment van uitkering als periodieke uitkering wordt belast.

lijfrente-uitkeringen zijn te zijner tijd belast bij de partner die de uitkeringen ontvangt.

In de praktijk wordt veelvuldig voor de verrekening met een lijfrente gekozen. Na echtscheiding heeft de partner immers recht op de helft van het pensioen. Voor de pensioengerechtigde betekent dit dat de uiteindelijke pensioenuitkering gehalveerd kan worden. Dit is echter geen pensioentekort in de zin van art. 3.127 Wet IB 2001. Door middel van deze vorm van verrekening kan de pensioengerechtigde het gehele pensioen behouden, terwijl de vereveningsgerechtigde, recht op lijfrente-uitkeringen verkrijgt ter grootte van het recht op pensioen waarvan afstand was gedaan. De verrekening door middel van een lijfrente is daarmee een goede mogelijkheid om een 'pensioentekort' op te lossen. Bovendien is dit een oplossing voor het pensioen in eigen beheer.⁹ Op deze wijze kan de vereveningsgerechtigde in plaats van het pensioen uit de eigen bv een lijfrente van de verzekeraar ontvangen. De oudedagsvoorziening van de partner is hiermee uit de risicosfeer gehaald.

Indien de echtgenoot zelf het stamrecht toezeft, dan is deze toezegging op grond van art. 3.102, vierde lid, Wet IB 2001 vrijgesteld bij degene die het recht toegezegd krijgt, mits dit een gefacilieerde lijfrente betreft. Op grond van art. 6.4, tweede lid, Wet IB 2001 is de betaling niet aftrekbaar. De periodieke uitkeringen die in het kader van deze pensioenverrekening worden ontvangen, zijn belast bij de verrekeningsgerechtigde op grond van art. 3.101, eerste lid, onderdeel b, Wet IB 2001 en aftrekbaar bij de pensioengerechtigde op grond van art. 6.7 Wet IB 2001. Lijfrentes waarvoor geen premieaftrek is gekregen, worden aangemerkt als bezitting in box 3. De verrekening is dan wel belast bij degene die de lijfrente ontvangt.

Partijen kunnen ook het pensioenrecht verrekenen met een bestaande lijfrente. Er is geen sprake van belastbaarheid indien hetgeen dat ter verrekening wordt ontvangen, bestaat uit een gefacilieerde lijfrente of andere inkomensvoorziening (art. 3.102, vierde lid, Wet IB 2001).¹⁰ De verrekening van pensioen met een (bestaande) gefacilieerde lijfrente is derhalve gedefiscaliseerd. De termijnen uit de verkregen lijfrente zullen bij uitkering op grond van art. 3.100, eerste lid, onderdeel b, Wet IB 2001 in de belastingheffing worden betrokken.

3.4 Verrekening met pensioenrechten

Stel dat beide partners een (gelijk of nagenoeg gelijk) pensioen opgebouwd hebben. In dat geval ligt het voor de hand dat ieder zijn eigen pensioen behoudt. Als dan in het echtscheidingsconvenant wordt bepaald dat beide partijen hun eigen pensioenrechten houden en dat ter verrekening daarvan afstand gedaan wordt van het vereveningsdeel, dan vindt er strikt genomen verrekening plaats.

Fiscaal betekent dit dat het pensioen waarvan afstand wordt gedaan aftrekbaar is als onderhoudsvoorziening (art. 6.3 Wet IB 2001). Bij de vereveningsgerechtigde is dezelfde waarde belast (art. 3.102 Wet IB 2001). De vrijstelling van art. 3.102, vierde lid, Wet IB 2001 geldt im-

mers niet voor hetgeen men verkrijgt ter verrekening van pensioenrechten.

De verrekening van een pensioen met een ander pensioen kan niet fiscaal neutraal plaatsvinden. Maar doordat bij beide partijen hetzelfde fiscale gevolg optreedt, heeft dit (nagenoeg) geen invloed op de hoogte van het belastbaar inkomen c.q. de te betalen belasting.

3.5 Verrekening door verhoging van de alimentatiebetalingen

Ex-partners kunnen overeenkomen dat het pensioen als zodanig bij de pensioengerechtigde blijft, en de andere partner in ruil hiervoor een hogere alimentatie ontvangt. Ontvangen alimentatie is voor de alimentatiegerechtigde een belaste bate op grond van art. 3.101, eerste lid, onderdeel b, Wet IB 2001. Er is fiscaal geen verschil tussen 'gewone' alimentatie en de alimentatie als gevolg van de verrekening van pensioenen. Voor de alimentatieplichtige wordt de betaalde alimentatie aangemerkt als een aftrekbare onderhoudsverplichting (art. 6.1, tweede lid, onderdeel a, Wet IB 2001 jo. art. 6.3 t/m 6.7 Wet IB 2001).

4 Wettelijk verrekeningsstelsel aanpassen?

De verevening van pensioenrechten is vrijgesteld van belastingheffing. Indien partijen elkaar echter compenseren voor een afwijking van de standaardverevening, dan is dit niet vrijgesteld (met uitzondering van de lijfrente).

Het stelsel van de Wet IB 2001 noopt niet tot defiscalisering. De fiscale behandeling van de verrekening past binnen het subjectieve inkomensbegrip dat in de Wet IB 2001 wordt gehanteerd. Na echtscheiding hebben beide partners recht op een deel van het pensioen van de andere partner. De pensioenuitkeringen worden op het moment van uitkering belast bij de ontvanger van de uitkeringen. Indien bij echtscheiding afstand wordt gedaan van dit recht en hiervoor (contant te maken) vermogen wordt terug verkregen, is er een genietingsmoment.

Voor de praktijk komt het verschil tussen verevenen (zonder compensatie) en verrekenen niet consistent over. Afstand doen van het pensioen als zodanig is niet belast, maar als de andere partij hier iets voor opoffert dan is er sprake van een belaste verkrijging. Daarbij is vaak onduidelijk wanneer er nu iets is opgeofferd ter verkrijging van het pensioenrecht. Dit leidt tot heel verschillende inter-

⁹ Bollen-Vandenboom, 'Fiscale aspecten van pensioenverrekening anno 2005', P&P 2005/110.

¹⁰ Van Vijfeijken e.a., (2003), par. 10.4.4.5. In tegenstelling tot een gefacilieerde lijfrente in box 1 is de overdracht van een box 3-polis niet vrijgesteld. De waarde van de polis is aftrekbaar op grond van art. 6.3, eerste lid, onderdeel d, Wet IB 2001 en belast bij de ontvanger op grond van art. 3.102, derde lid, Wet IB 2001. De auteur stelt overigens de vraag of dit wel de bedoeling van de wetgever is geweest.

pretaties. Voor de Belastingdienst is een verrekening van pensioenrechten door middel van een vermogensbestanddeel veelal niet bekend. Als gevolg van deze onbekendheid met het fiscale systeem zal in de aangifte inkomstenbelasting met de verrekening mogelijkwerijs geen rekening worden gehouden. Pas als de pensioengerechtigde aftrek claimt voor de verrekening of als de inspecteur het echtscheidingsconvenant opvraagt, kan wellicht een verrekening geconstateerd worden. Meestal biedt het echtscheidingsconvenant echter onvoldoende aanknopingspunten om een verrekening te constateren.

Wij zijn er voorstander van dat iedere verdeling van pensioen tussen partners bij echtscheiding fiscaal neutraal zou moeten kunnen plaatsvinden. Het is dan fiscaal irrelevant welke partner het pensioen krijgt. Dit pensioen is binnen de gezinssfeer opgebouwd. De verdeling van het pensioen tussen de partners hoeft dan geen fiscale consequenties te hebben. De uitkeringen worden te zijner tijd

bij de ontvanger van pensioen belast. De belastingheffing compliceert de echtscheiding nu onnodig, aangezien de belastingclaim over de verrekening van het pensioen veelal ook weer tussen de partijen wordt verrekend.

Op basis van het subjectieve inkomensbegrip is er bij scheiding en verrekening van pensioen een genietingsmoment, mét de fiscale gevolgen die de Wet IB 2001 daaraan verbindt. Op dit wettelijke systeem van verrekening van pensioenrechten als zodanig is vanuit de systematiek van de Wet IB 2001 weinig af te dingen. Zoals hiervoor aangegeven, zijn er vooral praktische argumenten op grond waarvan een geruisloze verrekening van pensioenrechten wenselijk zou zijn. Voor de praktijk is het gewenst dat de verrekening van pensioenrechten met de woning, contanten of pensioenrechten, net als de standaardverevening en de verrekening met een lijfrente, fiscaal neutraal kan plaatsvinden.

VOORGESTELD OVERGANGSRECHT INZAKE VERLIESVERREKENING FUNCTIONEERT UITSTEKEND!

MR. DRS. D.R. POST*

Een reactie naar aanleiding van het artikel van mevr. drs. M. Schuver-Bravenboer, 'Werken aan overgangsrecht: zuivere winst', WFR 2006/988

1 Inleiding

In haar artikel in het Weekblad van 6 september 2006 gaat M. Schuver-Bravenboer in op het overgangsrecht zoals voorgesteld in het wetsvoorstel nr. 30 572, *Werken aan winst* (hierna: het wetsvoorstel).¹ Naar mijn mening komt zij in dit artikel tot enkele onjuiste constateringingen met betrekking tot het overgangsrecht inzake verliesverrekening. Daarmee wordt ten onrechte twijfel gezaaid over zowel de werking van achterwaartse als voorwaartse verliesverrekening met ingang van 1 januari 2007. In deze bijdrage ga ik hier nader op in.

2 Standpunt Schuver-Bravenboer

Met ingang van 1 januari 2007 wordt in het wetsvoorstel met onmiddellijke werking de termijn voor achterwaartse en voorwaartse verliesverrekening beperkt. Onmiddellijke werking houdt volgens Schuver-Bravenboer in dat, afgezien van overgangsmaatregelen, de nieuwe regel van toepassing is op feiten die zich na de inwerkingtreding voor-

---

* *Werkzaam bij Ernst & Young Belastingadviseurs.*

¹ *M. Schuver-Bravenboer, 'Werken aan overgangsrecht: zuivere winst', WFR 2006/988.*